

ת"פ 41989/03 - מדינת ישראל נגד איליה רזניקובסקי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 41989-03-13 מדינת ישראל נ' רזניקובסקי

בפני כבוד הסגנית נשיאת עינת רון
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
איליה רזניקובסקי
הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנואשם עו"ד אילנה דובי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודהתו הורשע הנואשם בעבירות של חבלה בمزיד ברכב ובהפרעה לשוטר.

בתאריך 1/1/13 בשעת לילה, התקרב הנואשם לניצית משטרת אשר חנתה בסמוך לתחנת המשטרה ברחובות ואשר ישבו בהאותה עת שוטרים. הנואשם היה נתון אותה עת להשפעת משקאות שמכרים והטיח בחלאן הסמוך למושב הנהג של הניצית בקבוק משקה וכתוצאה לכך נשבר החלאן.

הנאשם החל להימלט מהמקום בעוד השוטרים دولקים אחריו וצועקים לעברו כי יעזור, אך הוא המשיך במנוסתו עד אשר נעצר על ידי השוטרים.

התביעה ציינה את הערכיהם המוגנים בהם פגע הנואשם במעשהיו והם הגנה על קניינו של הציבור והגנה על השוטרים ועל יכולתם לבצע את עבודותם נאמנה.

לטעמה של התביעה מידת פגיעתו של הנואשם בערכיהם מוגנים אלה היא בינונית, שכן הנואשם פגע בניצית המשטרת ללא כל סיבה והביא לנזק ממשי. במעשהיו אלה הדגמים כי לא רק שאינו מכבד את קניינו של הצלחת, אלא שאינו ירא את החוק. התביעה רואה משנה חומרה בכך שאותה עת ישבו בניצית שוטרים ובמעשהיו סיכון

אותם הנאשם. משנה חומרה רואה הتبיעה בכך שלאחר הדברים האלה, אף נמלט הנאשם מהמקום ולא שעה לקריאותיהם של השוטרים.

ועוד צינה הتبיעה כי אותה עת היה הנאשם בגילופין.

מתחם הענישה הראוו למעשיו של הנאשם לטעמה של הتبיעה, נע ממסר על תנאי ושל"צ ועד במספר חודשי מסר אשר יכול וירצוי בדרך של עבודות שירות, לצד קנס ופיצויים משמעותיים.

התביעה ערה להמלצות שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשעה, אך לטעמה אין מקרה זה מתאים לעשות כן, לאור המבחנים החוזרים והנסנים בפסקתו של בית המשפט העליון ותוך שציינה כי שירות המבחן לא הביא את המבחנים האלה בכלל שיקוליו, אלא הסתמך על שיקוליו של הנאשם בלבד.

במיוחד הדגישה התביעה כי המלצות שירות המבחן אינן עלות בקנה אחד עם המבחן עליו חוזר בית המשפט העליון שוב ושוב ולפיו יש להוכיח נזק קונקרטי וعصוי באשר לעתידו של הנאשם.

סוף דבר, עתירה התביעה להטיל על הנאשם עונש מסר מוותנה, לצד קנס, פיצוי וצו מבחן.

ב"כ הנאשם עתירה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסימן את ההליך ללא הרשותו של הנאשם . היא הדגישה כי מדובר בנאשם צער בן 22 ללא עבר פלילי. ועוד צינה כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 20 ובמצוקה נפשית בה היה שרוי אותה עת, למפורט בתסוקיר המבחן ובין היתר בשל שהוא מכור לאלכוהול ועל כן גם לא הבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם. לאחר מכן, למד הנאשם את לקחו וכן הבין את חומרת מעשיו ועשה צעדים לשיקומו ולניהול חיים נורמטיביים. הוא פנה באופן עצמאי לעמותה המטפלת בהתמכרות לאלכוהול ולאחר מספר פגישות נמסר לו כי אינו סובל מבעיה כלשהי, כעולה ממסים שהוצעו לבית המשפט על ידי ב"כ הנאשם. יחד עם זאת, לדבריו ב"כ הנאשם עדין זקוק הנאשם למסגרת תומכת וטיפולית .

עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי הנאשם פועל על מנת לסיים קורס הייטק ומتنהלו באופן יציב מבחינה תעסוקתית, ואף טיפולים אלה נתמככו בממסכים שהוגשו על ידיה לבית המשפט, לרבות המלצה של מעסיקו הנוכחי של הנאשם.

ב"כ הנאשם תמכה טיעונית בפסקה ועתירה כאמור לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן.

מתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 22, רווק, מתגורר עם הוריו ועובד כמחסנאי בחברה המייצרת מוצרי תעשייה. הוא השתלב בלימודים בקורס תכנות, אולם לא סיים אותם.

הנאשם תאר כי תקופה ממושכת טרם מעשיו אלה, צרך אלכוהול במדידות גבוהה ונעדר מסגרות לרבות

מסגרת תעסוקתית. איתה עת צבר תחושת תסכול מתמשכת ועמדות שליליות כלפי גורמי סמכות ופועל באופן אימפליסיבי מבלתי שקל את השלכות התנהגותו. הוא ציין כי סבר שהנימוד ריקה ושלל כל כוונה לפגוע בשוטרים.

הנאשם קיבל אחריות על התנהגותו ומסר כי כוונתו מודע יותר להשפעות האלכוהול על התנהגותו. לדבריו, בשנה האחרונה הפחית באופן משמעותי את תדירות חריכת האלכוהול, אך עם זאת, אישר כי נהג תחת השפעת אלכוהול ובשל כך מתנהל נגדו הлик בимв"ש לתעבורה.

בעקבות הפרשה דנן פנה הנאשם לעומת "אפשר" ולאחר שתי פגישות נמסר לו לדבריו, כי אינו סובל מבעית שתיה. מהמכתב שהציג מעומתזה זו בפני שירות המבחן עולה כי הוא הגיע לפגישה אבחון, אך לא נמסרה כל הערכה לגביו.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את קשייו ומצוקותיו וכן נוכנות להשתלב בטיפול. כן הביע את החשיבות שהוא מיחס לטיזום הлик ללא הרשות בעיקר בהיבט התעסוקתי, אולם לא הציג השלכות קונקרטיות לכך.

בסיכוןם של דברים, סבור שירות המבחן כי קיים סיכון מסוים להישנות עבירות, כאשר שיילובו של הנאשם בטיפול יוביל להפחחתתו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם צעיר בעל דימוי עצמי נמוך המצויה בראשית חייו הבוגרים שאינו מאופיין בדףונים עבריניים מושרים ובעל שאיפות לקיים אורח חיים נורטטיבי. לאור החשיבות לצורך לחזק כוחותיו כגורם שיגביר סיכויו שיקומו ונוכנותו להשתלב בטיפול אשר להערכת שירות המבחן יפחית את הסיכון, ממליץ שירות המבחן לש��ול בחיבור את ביטול ההרשעה בכפוף להטלת של"צ וצו מבחן.

ההלכה היא כי משחוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשייע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים ווצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלقت כתוב נקבעו המבחןים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבעניינה לא יפגע באופן משמעותי מי הרשותו של הנאשם והמבחן الآخر והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשותו.

(בעקבות הלכת כתוב ראה גם: ע"פ 5102/51 מ"י נ. קלין; ע"פ 3301/6 בית נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית וعصשית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בעניינו. הנאשםאמין צעיר, נעדר הרשותות קודמות, יש חשש לפגיעה בדמיונו העצמי, ודרךם רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחןים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מפניו ונמנומים אלה הם הנחותים המלווים רבים מן הנאמנים המובאים בפני בית המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלقت צפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים.
בפסקין דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן."

בעניינו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשוית בעטידו ועל כן, על המבחן השני אין הוא עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

בעודו תחת השפט משקאות משכרים, ניגש הנאשם לניידת משטרת וללא כל טעם וסיבה היכה באמצעות בקבוק כך שגרם לה נזק, בשל שגרם לשבירת שמשת החלון שלה. ברכב ישבו אותה עת שוטרים ואכן במלל לא נגרם להם נזק משברי החלון. לאחר מכן המשיך הנאשם והראה בהתנהגו צו כי מORA החוק וגורמי אכיפת החוק אינו עליו שכן סרב לשועות להוראות השוטרים.

במעשיו פגע הנאשם בעריכים חברתיים מוגנים של הגנה על שלום וכבודם של אנשי החוק ובצורך להגן עליהם מפני אלימות כמו גם לצורך לאפשר להם ל מלא את עבודתם הקשה שלא אחת היא כפיפות הטובה.

על בית המשפט לתרום תרומות למיגור תופעה זו של פגיעה בגורם אכיפת החוק.

ועוד לציין לענן זה, כי ה גם שאני ערה להמלצות שירות המבחן בענן זה, הרי שירות המבחן אמון על שיקולי הנאשם בלבד ואילו בית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטרסים הציבוריים ובבואה לשקל את שאלת ביטול הרשעה, ישקל מכלול שיקולים אלה וכן ניתן משקל להמלצות שירות המבחן, אך כשיקול אחד בתוך מכלול השיקולים ולא כシיקול בלבד.

ראא לענן זה: רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י; ע"פ 405/06 מ"י ג. חלייל.

העולה מכל המקובל הוא כי במקרה דנן אינו בא בנסיבות המקרים בהם יש לבטל את הרשותו של הנאשם והוא תיוותר על כנה.

ובאשר לעונש שיש להטיל על הנאשם.

שקלתי לקוביא את הודהתו של הנאשם ונטילת האחריות, כמו גם את גילו הצעיר ואת עברו הנקי. עוד שקלתי את מאਮציו של הנאשם לנוהל אורח חיים נורמלי, לרבות תעסוקה יציבה.

לאחר שיקול כלל השיקולים אני חוזרת על הנאשם -

ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבסוף עבירה כלשהי נגד רכוש או עבירה כלשהי המופנית כלפי שוטרים.

কন্স বস্কোম শল 750 টাঙ্কা অথবা 5 ইমি মাসর তামুরতো.

הকנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/8 והבאים אחראיו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום ממועדו, יעמוד כל הסכם לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, במעמד הצדדים.